

Συζούμε. Θέλει η κοπέλα μου, θέλω και εγώ, τι κακό κάνουμε; (π. Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτό:xristianos.gr

Μου έσπασε το κεφάλι για να εγκρίνω τον εφάμαρτο δεσμό του!

Κάποτε ήλθε για εξομολόγηση στους Τρεις Ιεράρχες στον π. Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο ένας φοιτητής, μέλος γνωστής χριστιανικής νεολαίας. Εκεί άρχισε μια συζήτηση για διάφορα θέματα , αλλά κυρίως για τα σαρκικά...

- Γιατί πάτερ Επιφάνιε να απαγορεύεται αυτό και κείνο και το άλλο, όταν πραγματοποιούνται από «ειλικρινή αγάπη», ερωτούσε ο νέος για τα διάφορα σαρκικά παραπτώματα ; Γιατί να μην επιτρέπονται οι «δεσμοί» των νέων αγοριών και κοριτσιών;

- Παιδί μου, απαντούσε με διάφορα επιχειρήματα εκείνος, επειδή το λέγει ο Χριστός. Συγχρόνως να το αντιληφθούμε ότι όλα αυτά που αναφέρεις δεν αποτελούν πραγματική αγάπη, αλλά σαρκικά πάθη και αμαρτήματα με χαμηλό φρόνημα.

- Γιατί, συνέχισε , αυτό που εσύ κατονομάζεις αγάπη ασφαλώς είναι σκοτεινό πάθος. Πρέπει να γνωρίζεις ότι αποτελεί τυφλή ηδυπάθεια. Είναι εκτροπή που δεν

προετοιμάζει τον γάμο, αλλά τον ανατινάζει εις τον αέρα , πριν καν οικοδομηθεί.

- Και πού το λέγει το Ευαγγέλιο αυτό το πράγμα με σαφήνεια, ερωτούσε με εριστικό τρόπο και ο νέος;

Η συζήτησις ήταν μακρά και κοπιώδης, διότι ο νέος δεν εδέχετο να αντιληφθή την πραγματικότητα, ότι δηλ. ο Χριστός αναζητά καθαρότητα βίου εις κάθε τομέα, προ πάντων δε εις τον σαρκικό. Να κατανοήσουμε ότι Εκείνος όχι δεν αποδέχεται τα μεγάλα σαρκικά παραπτώματα, αλλά ούτε το πονηρό βλέμμα. Μας ξεκαθαρίζει με σαφήνεια ότι και το παραμικρό βλέμμα με σκοπό την επιθυμία της σαρκός αποτελεί μοιχεία μέσα εις την καρδιά.

- Άκουσε παιδί μου, του είπε εις το τέλος, αφού δεν επέτυχε να τον κλονίση. Θεωρώ πιο τίμιο να αποδεχθής ότι δεν διαθέτεις τη δύναμη να απαλλαγής από αυτό το πάθος. Και να ζητήσης να σε ελεήσει ο Θεός, παρά να ισχυρίζεσαι ότι αυτό δεν είναι αμαρτία. Πρόσεχε, αυτό αποτελεί τραγικό λάθος σου!

- Μάλιστα , διαπράττεις κάτι πολύ χειρότερο από την αμαρτία της πορνείας! Μετατρέπεις το πάθος σου και το κάνεις σημαία. Τροποποιείς το μεγάλο ατόπημα και προσπαθείς να το διαδώσης και εις τους άλλους.

- Φρονώ πως δεν αμαρτάνεις πλέον από αδυναμία, αλλά από ιδεολογία. Αυτή η κατάσταση παγιώνει την ασθένειά σου εις αθεράπευτο και θανατηφόρο πνευματικό νόσημα.

Αργότερα Ο Γέροντας μας εξεμυστηρεύετο για τη συνάντησι εκείνη με βαθύ ψυχικό πόνο:

- Αλήθεια σας διαβεβαιώ ότι ήτο τόσο μεγάλη η επιμονή του νέου εκείνου , που επί πολύ χρόνο επέμενε για τα αμαρτήματά του, ώστε θα την χαρακτήριζα την πιο δύσκολη και κοπιώδη εξομολόγηση ολόκληρης της ζωής μου. Εκράτησε πολύ χρόνο και δεν θα απείχε πολύ από την πραγματικότητα, εάν έλεγα ότι στην κυριολεξία μου έσπασε το κεφάλι με την αμαρτωλή και αδιόρθωτη επιμονή του.

- Δυστυχώς τα πάθη δημιουργούν τη δική τους παράλογη και αθεράπευτη λογική.

Είναι εις όλους γνωστόν ότι η διαστροφή του Νόμου του Θεού συντελείται με πολλούς τρόπους. Ένας από αυτούς είναι η αλλαγή του ορισμού της λέξεως «αμαρτία».

Οι πονηροί άνθρωποι δεν αποδέχονται τον γενικό ορισμό που προσδιορίζει ως

αμαρτία «οτιδήποτε αντιβαίνει εις το Άγιο θέλημα του Θεού». Αντιθέτως, καταφεύγουν εις τον γενικό ορισμό της «αμαρτίας», ο οποίος γι' αυτόν τον λόγο είναι απολύτως εσφαλμένος.

α) «Αμαρτία», ισχυρίζονται με πονηρία, υπάρχει μόνον όταν διαπράττω κακό εις κάποιον.

Εάν ίσχυε ο συγκεκριμένος ορισμός, τότε πλήθος πράξεων που είναι βαρύτατες δεν θα εθεωρούντο αμαρτίες. Παράδειγμα τρανταχτό, τα ναρκωτικά, η ομοφυλοφιλία, το κάπνισμα, τα ποτά, η διαφθορά και όλα γενικώς τα σαρκικά αμαρτήματα, δεν θα ήσαν αμαρτία, καθ' ότι υποτίθεται ότι δεν προκαλούν κακό εις τρίτα πρόσωπα...

β) Τα ίδια τα διεφθαρμένα άτομα διατυπώνουν μια ακόμα πονηρά άποψη, ώστε να αιτιολογήσουν την απνευμάτιστη ζωή τους:

– «Δεν πρέπει να πράττουμε κάτι, εάν δεν το νιώθει η καρδιά μας!».

Με βάσι αυτή τη συλλογιστική, ο άνθρωπος δεν προσεύχεται, δεν εκκλησιάζεται, δεν νηστεύει, δεν διαβιώνει ηθικά, εφ' όσον δεν το νιώθει ως επιτακτική ανάγκη μέσα του. Μα, άνθρωπέ μου, και εις το σχολείο δεν νιώθει κανείς ότι πρέπει να φοιτήσει, αλλά είναι υποχρεωμένος να το πράξει, διότι διαφορετικά θα παραμείνη αγράμματος.

Προφανέστατα, λοιπόν, το επιχείρημα του «τί νιώθει η καρδιά», αποτελεί καταστρεπτικό στοιχείο του πεπτωκότος ανθρώπου.

γ) Εάν δεν αντιλαμβάνομαι, δεν καταλαβαίνω την προσευχή, τότε δεν προσεύχομαι.

Απαντούμε με τον εξής τρόπο:

Ο καθηγητής κρατά εις τα χέρια του το γραπτό που εσύ παρέδωσες μαθαίνοντας το μάθημα «παπαγαλία». Και όμως, αυτός σε βαθμολογεί με άριστα, καθότι κατέβαλες κόπο για να το αποστηθίσης. Έτσι ενεργεί και ο Θεός (ευλογεί τον κόπο και την προσπάθειά σου) .

Ακόμη και όταν προσευχόμεθα, αλλά δεν καταφέρνουμε να κατανοούμε σωστά το περιεχόμενο. Εκείνος αποδέχεται ευχαρίστως την πρόθεσι, τη διάθεσι, την

απόφασι, τον κόπο, την προσφορά του χρόνου και ολόκληρου του εαυτού μας προς Αυτόν. Τα παραλαμβάνει και τα επιμετρά με το πλήθος των οίκτιρμών Του. Τα επευλογεί κατά το μέγα Έλεός Του και την άπειρο αγάπη Του.

δ) Επί πλέον, διατυπώνουν το κατάπτυστο επιχείρημα:

«Κάμε ό,τι σου επιτάσσει η καρδιά σου. Αυτή να ακούς, και ουδένα έτερο».

Αυτή η συλλογιστική καταλήγει εις μεγάλη ανηθικότητα. Μήπως «υπακούων εις την καρδιά σου», ήτοι εις τα σαρκικά πάθη, ελευθέρως δύνασαι να πορνεύης, να απατάς τη σύζυγό σου, να διαλύης τον γάμο σου κ.τ.λ.;

Μα, άνθρωπέ μου, και η σύζυγός σου ενδεχομένως να νιώθη ότι «η καρδιά της συγκινείται από τον γείτονα!». Είναι μήπως ελεύθερη να αμαρτήσει; Ασφαλώς όχι.

Αυτά και άλλα πολλά πονηρά επιχειρήματα προβάλλει ο Διάβολος , για να σπρώξει τον άνθρωπο μέσα εις τα φοβερά τα δίκτυα του.

Και δυστυχώς, πολλοί χριστιανοί, συνεργούσης και της σαρκός, συλλαμβάνονται από την πονηρά παγίδα.

Υιοθετούν αυτές τις καταστρεπτικές απόψεις. Αυτές που τις εισήγαγε ο εχθρός διαστρέφοντας τη λογική τους με πολλή τέχνη και μαεστρία. Εις το τέλος, βεβαίως, το αποτέλεσμα επέρχεται τραγικό και καταστρεπτικό για την πορεία και την ευτυχία του ανθρώπου.

Εν κατακλείδι σημειώνουμε τα εξής:

- Ο δρόμος προς την υγεία διέρχεται μέσα από την προσεκτική εφαρμογή των ιατρικών εντολών και την λήψη των κατάλληλων φαρμάκων.
- Ο δρόμος προς την ασφαλή οικοδομή διέρχεται μέσα από την προσεκτική εκτέλεση των σχεδίων του μηχανικού.
- Και φυσικά, ο δρόμος προς την ευτυχία διέρχεται μέσα από την ακριβή και προσεκτική εφαρμογή όλων των εντολών του Θεού. Και φυσικά και όλων εκείνων που αναφέρονται εις την αγνότητα, την εγκράτεια και τον πόλεμο του σαρκικού φρονήματος.

Από το βιβλίο: «ΜΑΘΗΤΕΙΑ ΣΤΙΣ ΠΗΓΕΣ» του π. Επιφάνιου»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ “ΥΠΑΚΟΗ”

Πηγή: talantoblog.blogspot.gr